

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

INDUSTRIJSKE SVOJINE

KLASA 33 (2).

IZDAN 1 JUNA 1936.

PATENTNI SPIS BR. 12304

Stojanović Branko, tašner, Beograd, Jugoslavija.

Postupak za izradu kofera.

Prijava od 15 maja 1935.

Važi od 1 septembra 1935

Prema poznatim postupcima dosadnji dobri i fini koferi izrađivani su ponajviše rukom na taj način što su se kraće bočne strane kako gornjeg tako i donjeg dela prišivale ručno za glavne delove. Ovo prišivanje kraćih bočnih strana za glavne delove bilo je veoma teško i skupo. Istina je da su postojale mašine kojima bi se moglo vršiti sastavljanje pomoću šivenja, ali su te mašine toliko skupocene, da retko postoji fabrika koja bi raspolagala takvom mašinom, s toga se obično radi rukom, što je veoma dugotrajno pored toga što je i skupoceno. Samo od skupocenog materijala n. pr. svinjske kože i t. sl. imalo je smisla izrađivati tako šivene koferne. Običan materijal od koga se izrađuje većina kofera nije mogao doći u obzir kod takve izrade, jer njegova vrednost nije mogla da podnese visoke troškove izrade, te bi na taj način izrađeni koferi od lošijeg materijala bili suviše skupi.

Postupkom prema pronalasku uklonjene su ove teškoće na taj način što kombinujemo šivenje sa zakivanjem u cilju sastavljanja kofera. Samo šivenje vrši se na običnoj ali težoj šivačkoj mašini, dok se potrebno zakivanje može vršiti na proizvoljan način.

Sl. 1 pokazuje kraj donjeg dela kofera fine izrade, sl. 2 pokazuje izgled kofera izrađenog po ovom pronalasku, dok sl. 3 pokazuje kraj i način sastavljanja kofera prema pronalasku.

Kod finijih kofera izrađuje se kako donji tako i gornji deo obično od jednog

glavnog dela 1, koji se po isprekidanim linijama (sl. 1) previja pod uglom od 90° , pa se onda kraće bočne strane 2 prišivaju odn. prvo se samo privremeno prifircaju, pa posle toga dolazi dugotrajno i skupoceno ručno prišivanje, pošto se običnom šivačom mašinom ne može sklopljeni kofer šiti.

Kofer koji želimo da izradimo postupkom prema pronalasku sastoji se takođe od delova od kojih jedan služi sa pakovanje, a drugi služi kao poklopac. I donji i gornji deo izrađuju se od glavnog dela (1) i od kraćih bočnih strana (2) (sl. 3) kao i kod napred pomenutog postupka izrade finih kofera. Kraće bočne strane 2 snabdevene su u smislu pronalaska sa tri strane trakastim nasuavcima 3. Kada se želi kofer sastaviti stavi se glavni deo 1 na mašinu i pod njege se stavi trakasti nastavak 3 kraće uže strane, kao što se to vidi na desnoj strani sl. 3, pa se potom mašinom napravi šav po celoj dužini srednjega dela 1 te na taj način mašinom prišivamo pomenuti kraći bočni deo za glavni deo 1. Prema tome šav je izvršen po celoj dužini glavnog dela i on se vidi ceo. Ovo se vrši stoga po celoj dužini, što je u izvesnim slučajevima potrebno na taj način spojiti više slojeva materijala od koga se kofer sastavlja, a ponajviše stoga što je mnogo lakše mašinom izvršiti šav od početka do kraja, nego li udešavati šav samo po dužini kraće bočne strane. Na taj se način štedi mnogo u vremenu, jer tako reći otpada svaka veća

paznja, koja je inače neophodna za fini rad. Isto tako se prišiva i druga kraća bočna strana, pa kada su obe prišivene onda se sve četiri bočne strane donjega odn. gornjega dela kofera povijaju za 90° i međusobno spajanje bočnih strana vrši se zakivcima 8 koji prolaze kroz ivice dužih bočnih strana i kroz njima odgovarajuće trakaste nastavke 3 kraćih bočnih strana, koji su povijeni i podmetnuti pod dužbočnestrane. Ovi zakivci 8 mogu se izraditi tako da se ne vide i dovoljno je da se upotrebi na mestu spoja jedan do dva takva zakivka, što potpuno osigurava potrebnu čvrstinu kofera.

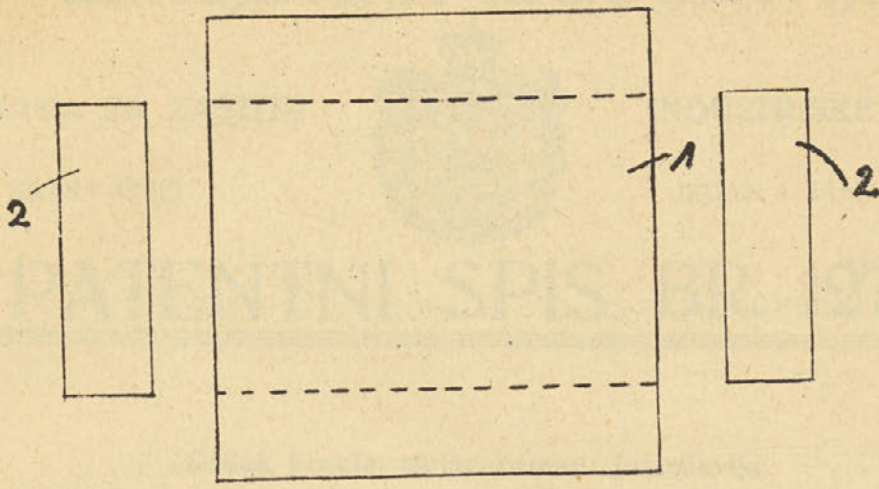
Kao što se vidi ovom kombinacijom šivenja na mašini pojedinih delova kofera i zakivanjem zakivcima ili t. sl. postizemo veoma brzu mašinsku izradu kofera običnim težim mašinama, što dosada nije bio slučaj. Prema ovom postupku izradeni koferi isto su tako trajni i ukusni kao i najfinije rukom izradeni koferi, ali su pored toga i jeftini, jer rad ne staje mnogo i potpuno

odgovara svojom cenom materijalu od koga je izrađen.

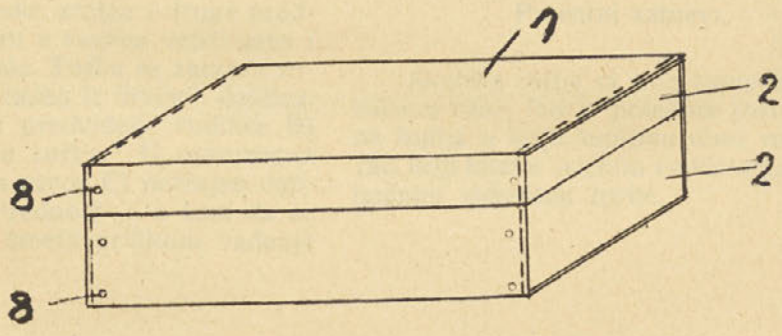
Patentni zahtev.

Postupak za izradu kofera koji se sastoje ponajčešće od dva slična dela n. pr. od gornjeg dela (poklopca) i od donjeg dela u kome se vrši pakovanje, pri čemu se i gornji i donji deo sastoje od po jednog glavnog dela (1) i bočnih delova (2) koji se naknadno pritvrđuju za glavni deo, naznačen time, što se bočni delovi (2) snabdevaju sa tri strane trakastim nastavcima (3) koji se izjedna izrađuju sa tim delovima pa se potom ti bočni delovi (2) pritvrđuju sa unutrašnje strane glavnoga dela (1) šavom koji prolazi skroz od početka do kraja glavnog dela (1) tako, da taj šav pritvrđuje pom. bočnu stranu preko trakastog nastavka (3) za glavni deo (1), pri čemu se devedest stepeni povijene bočne strane međusobno spajaju zakivcima (8), koji prolaze kroz glavni deo (1) i kroz previjenu ivicu odn. trakasti nastavak (3) dočne strane (2).

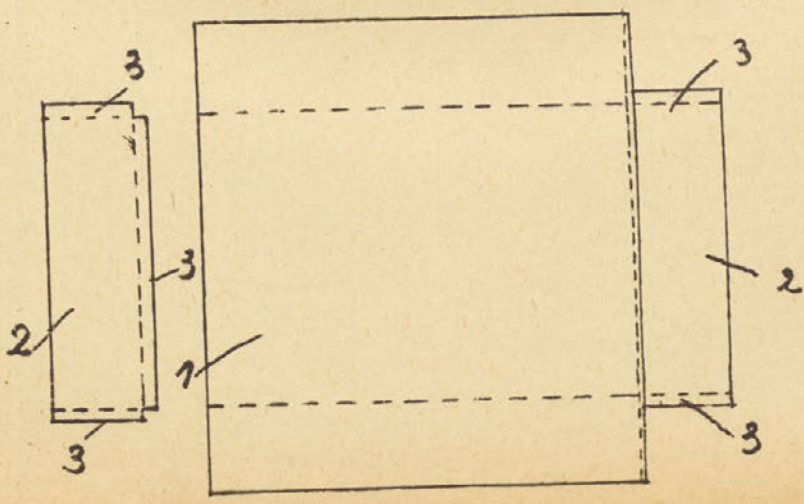
Prva postojala mašina koja se mogla koristiti za izradu kofera, bila je mašina koja se koristila za izradu kofera od dva dela, gornjeg i donjeg, koji su se međusobno spajali na bočnim stranama. Ova mašina je imala nekoliko nedostataka, koji su bili veoma teški i koji su činili izradu kofera veoma teškom i skupom. Prvi nedostatak je bio u tome, da su bočne strane kofera bile pričvršćene za glavni deo samo na jednom mestu, što je činilo koferu vrlo nestabilnim i koji se lako mogao otvoriti. Drugi nedostatak je bio u tome, da su bočne strane kofera bile pričvršćene za glavni deo samo na jednom mestu, što je činilo koferu vrlo nestabilnim i koji se lako mogao otvoriti. Treći nedostatak je bio u tome, da su bočne strane kofera bile pričvršćene za glavni deo samo na jednom mestu, što je činilo koferu vrlo nestabilnim i koji se lako mogao otvoriti.

Sl. 1.

Sl 2.

Sl. 3.

